

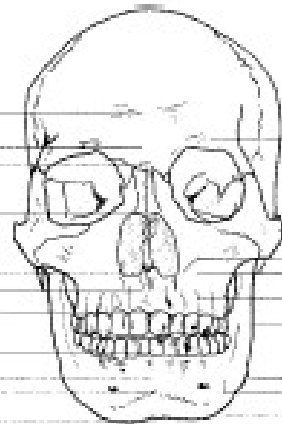
YÜZÜN YENİDEN YAPILANDIRILMASI

Yeniden yüzlendirme, kimliği bilinmeyen bir şahısın yüz ifadesinin, kafatası boyutlarından tahmin yoluyla saptanabildiği antropolojik ve aynı zamanda odontolojik bir kimlik tespit tekniğidir. Bu işlem; kil yapısında olan birmaddenin, bir dizi anatomik kurala bağlı olarak kafatası üzerinde şekillendirilmesi yöntemini kapsar. Bu tekniğin uzun bir geğmişi vardır, ancak bireyler ve cinsiyetler arası farklılıklara ait veriler ve saptanan sonuçlar bilimsel çalışmalarla tam olarak ortaya konulmamıştır. Yüz tanımlama kil inşasının ötesinde olan karmaşık bir işlemdir. Bu nedenle hassas detayların metrik ölçümlerle saptanabildiği bir anlayışı gerektirir. Bunlardan insan yüzü genişlik ve yükseklik boyutları, yüz geometrisini anlamada ilk aşamadır. Bu çalışmanın amacı, yüzün genişlik ve yükseklik boyutlarını etkileyen antropometrik faktörleri belirleyerek, her iki cinsiyet ağısından da insan yüzü geometrisini tanımlamaktır.

Midline Points

- nasion
- glabella
- naion
- rhinion
- subnasale
- priltraum
- upper lip
- lower lip
- chin fissure
- postion
- gnathion

Bilateral Points

- supercilare
- zygion
- alare
- maxilla
- supracantio
- ramus
- gonion
- mandibody
- mandiborder

Midline Points

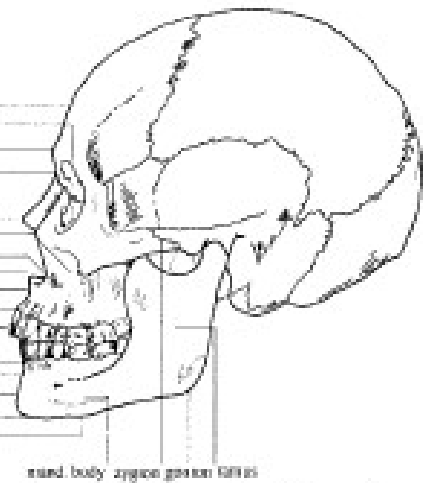
- nasion
- glabella
- naion
- rhinion
- subnasale
- priltraum
- upper lip
- lower lip
- chin fissure
- postion
- gnathion

Bilateral Points

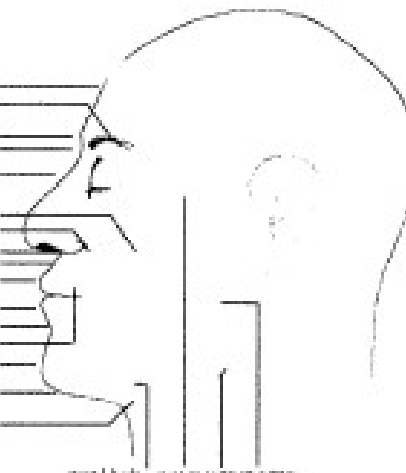
- supercilare
- zygion
- alare
- maxilla
- ramus
- supracantio
- gonion
- mandibody
- mandiborder

- nasion
- supercilare
- glabella
- naion
- rhinion
- maxilla
- alare
- subnasale
- upper lip
- sepracantio
- lower lip
- chin fissure
- postion
- gnathion
- mandiborder

mand. body zygion gonion Githion

- nasion
- supercilare
- glabella
- naion
- rhinion
- maxilla
- alare
- subnasale
- priltraum
- upper lip
- lower lip
- chin fissure
- supracantio
- postion
- gnathion
- mandiborder

mand. body zygion gonion ramus

Tanımlanacak kafatası bir standın üzerine Frankfort Planına göre konulur

DİŐLERDEN KİMLİK TESPİTİ

Kimlik tespitinde ölünün kafatası ve kemik yapısının yanısıra dişleri de önemlidir. Dişlerin kimlik tayininde bir yardımcı olarak kullanılması fikri ilk defa 1887'de "eğer kimlik tespitine yarayan diğer özellikler kaybolmuş ise dişlerin tetkikinin gerektiği"ni söylenerek bu gibi durumlarda bir diş hekiminin kısmi veya total onarımları kapsayan diş sisteminin o andaki tam bir şemasını yapmak üzere görevlendirilmesi ya da diş hekimi sadece eksik olan yahut mevcut dişlerin özelliğini belirten bir rapor hazırlaması şeklinde ortaya atılmış ve bu teklif 1887'de Paris'teki Odontoloji Cemiyeti'nin toplantısında kabul edilmiştir.

Dişlere ait özellikleri önemli yapan faktörler dişlerin ve kemik destek yapılarının bireysel olarak farklı özelliklere sahip olmalarıdır. Dişler vücudun diğer kemiklerine göre çok daha dayanıklı yapılardır. Bundan başka değişik maddelerdeki diş izleri, muhtemel suçlunun tanımlanmasında belirli diş olgularını ortaya çıkarabilmektedir.

Diş hekimlerinin hastalarına ait dosya tutmaları, yaptıkları tedavileri bu dosyaya kaydetmeleri ve röntgen filmlerini de arşivlerinde saklamaları sonucu ulaşılabilirlik düzeyi artmaktadır.

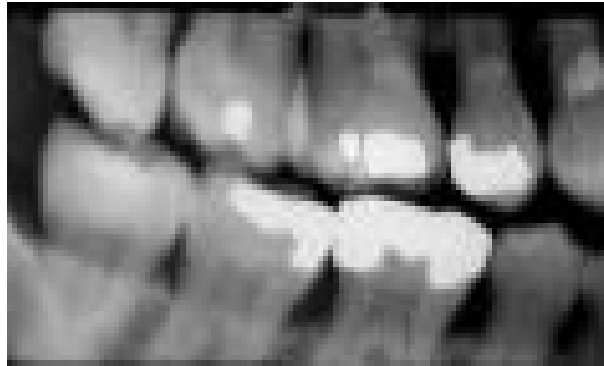

Kafatası ölçümleri, frontal kemik yanlarının birleşme şekilleri, sütürlerin kapanma durumlarının incelenmesi fizik antropolojinin önemli yönleridir ve bunlar diş hekimine iskelet çalışmalarında yardımcı olur. Kafatasının ölçüsü, yapısı ve şekli hakkındaki bilgiler dişlerin radyogramlarına eklenip kimlik tayini için bir başlangıç yapılmalıdır. Ayrıca diş aşınması da antropolog ve adli diş hekimi için önemli bir bulgudur.

Kimlik Belirtiminde Radyografi:

Dental onarımların olduğu vakalarda radyografler en önemli değeri taşırlar. Onarımların radyografik görünümleri çok karakteristik olup identifikasyon işleminde hata olması imkansızdır. Hukukçular yönünden röntgenle delil olarak kabul edilirler ve röntgen ile fotoğraflardan başka durumu daha iyi aydınlatacak bir yol yoktur. Ölünün kimliğini tespit için daha ayrıntılı tetkik gerektiğinde ölüm öncesi ve sonrası filmle karşılaştırılarak belirgin özellikler, diş şekli ve yapısı ve patolojik lezyonlar kıyaslanmalıdır. Sonuca varmak ağızda herhangi bir tamir veya tedavi olmaması halinde güçtür ve tecrübe gerektirir.

PARMAK İZLERİ

- **PARMAK İZİNİN TANIMI:**
- Parmakların birinci boğumu ile tırnak arasında kalan şekillere parmak izi denir. Parmak izini papil denilen ince çizgiler oluşturur. Papiller, por denilen küçük deliklerin bir zincir gibi hücre sel dizilişinden oluşurlar. Por, Almanca lügat karşılığı “geçirgen” demektir. Vücut sıvılarının bu por deliklerinden geçerek papil çizgileri üzerinde bıraktıkları kalıntılarla, bir yüzeye temasta bu kalıntıların transferi ile parmak izleri oluşur.

- **PARMAK İZİNİN TARİHÇESİ:**

- Son araştırmalara göre parmak uçlarında papil denen ince çizgiler olarak taş devri zamanında mağara duvarlarında rastlanılmıştır. Daha sonra Çinli'ler kendi imal ettikleri toprak çinilerin üzerine kendi parmaklarını bastırarak bu çinilerin kime ait olduğunu belirlemede kullanmışlardır.
- Tarihte parmak izleriyle bilimsel olarak ilk 17.yy'da Malpiki uğraşmıştır. Malpiki'den sonra parmak izini oluşturan papil şekilleri ile doktora tezi olarak 1823 yılında Pulkinzo bilimsel araştırmalarda bulunmuştur. Bu suretle bugünkü daktiloskopinin ilk adımı atılmıştır.